

РЕШЕНИЕ

№ 614

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9558** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21045102/07.09.21г на И. Г. И. от [населено място] с проц.представител адв. А.И. против Решение от 26.07.21г на СРС, НО, 95ти състав, с което: 1/ се потвърждава НП № 20-4332-0222031/14.12.20г на Началник група към Отдел"ПП"-СДВР, в частта с която на осн. чл. 185 от ЗДвП, за нарушение по чл. 20 ал.1 от ЗДвП, на касатора е наложено адм.наказания "глоба" в размер на 20лв; 2/ се изменя НП № 20-4332-0222031/14.12.20г на Началник група към Отдел"ПП"-СДВР, в частта с която на осн. чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП, за нарушение по чл. 123 ал.1 т.3 б."в" от ЗДвП, на касатора е наложено адм.наказания "глоба" в размер на 100лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца, като СРС е намалил глобата на 50лв, а лишаването от право да се управлява МПС - за срок от 1 месец.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП, както и за присъждане на разноски по списък.Сочи се, че в НП има разминаване между словесното описание на нарушението и правната квалификация/която пък е несъответна и противоречива;/ СРС се е произнесъл при неправилно установена факт.обстановка, поради неправилно кредитиране на събрани доказателства и несъбиране на относими доказателства; оглед на автомобила на наказаня така и не е извършен, а цялата теза на АНО и установяванията в АУАН се крепят единствено и само на показанията на другия

водач/при заведена жалба в 5то РУ-СДВР и данни по нахд, че между тях двамата и съпругите им има междусъседски конфликт именно по повод паркирането на автомобили в този участък от улицата;/ АНО не е извършил всички необходими проц.следствени действия, а СРС на база непълни доказателства по нахд-кредитира показанията на едни свидетели за сметка тези на други свидетели, без обосновка защо; изобщо липсват доказателства за реализирано ПТП, респ. За извършени нарушения от касатора.В съд.заседание касаторът лично и с адв.И. поддържа жалбата и сочи, че за него е въпрос на изчистване на доброто му име да се докаже, че не е извършвал ПТП, от което да е избягал.

Ответникът СДВР-Отдел "ПП" не се представлява, в писмени бележки на юрк.В. кас.жалба се оспорва като неоснователна и недоказана, претендира се юрк.възнаграждение и се оспорва като прекомерен адв.хонорар на касатора. Соци се, че СРС не е допуснал проц.нарушения при събиране и ценене на доказателствата, които в своята съвкупност доказват извършените от касатора нарушения.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за мат. и проц.незаконосъобразно, поради което същото подлежи на отмяна. Доколкото не се налага събиране тепърва на доп.доказателства/вече е късно за тяхното събиране/, то К..състав ще се произнесе по същество и по законосъобразността на НП. К..състав намира и НП за незаконосъобразно, поради което то също подлежи на отмяна. Съображенията на К..състав са следните:

На първо място- в диспозитива на решението на СРС е изписан погрешно номера на НП/изписан № 20-43222031 вместо №20-4322031/, следователно диспозитивът се явява неотнотосим към предмета на делото, което е достатъчно самостоятелно основание за отмяна на решението като мат.незаконосъобразно. На следващо място-нарушителят е открит на 09.07.20г/тогава е имало информация и за конкретния водач, и за автомобила/, а АУАН е съставен чак на 23.10.20г, т.е. повече от 3 месеца след откриване на нарушителя- нарушен е чл.34 ал.1 от ЗАНН.

Това обаче не са единствените основания за незаконосъобразност/мат. и процесуална/ на обж. решение. СРС се е произнесъл при неправилно установена фактическа обстановка, която не се подкрепя от доказателствата по делото, наличните доказателства са неправилно ценени, не е ясно защо се дава приоритет на едни показания/на доказано пряко замесени в спора лица/ пред показанията на други лица /за които няма данни да имат личен интерес от изхода на спора/. Следва да се подчертае, че съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН по ЗДвП имат обвързваща мат.доказ.сила до доказване на противното. Кое то обръща доказ.тежест и вече не АНО доказва констатациите от АУАН, а лицето следва да ги обори с всички допустими доказ.средства. В случая наказаното лице е проявило нужната проц.активност и е направило множество доказ.искания пред СРС, за да опровергае док.сила на АУАН. Неправилно СРС е отказал по негово док.искане-да изиска от 5то РУ-СДВР образуваната преписка за междусъседски спор между двамата водачи и съпругите им/и то именно относно паркирането в този участък от улицата, в който и двамата живеят/. От тази преписка СРС би извел извод, че следва да преценява

показанията на св.Ш./единствено върху които се крепи установеното с АУАН/ за силна заинтересованост от изхода на спора.Но и без да е изискана тази преписка- и Ш., и И., и съпругата на И./също разпитана от СРС като свидетел/, т.е. и тримата потвърждават, че между тях има сериозен спор, по който има образувана преписка/има дори данни по делото, че по тази преписка на Ш. е съставен предупредителен протокол по ЗМВР/. От неговите показания пред СРС става ясно, че И. излизал от гаража си на заден ход и ударил паркирания на улицата автомобил на Ш. - в неговата предна дясна част/бронята/.Същевременно Ш. обаче сочи пред СРС, че автомобилът на И. бил ударен също в предната си част, което няма как да е станало, ако е излизал от гаража си на заден ход/би бил ударен в задната си част/.Автомобилът на И. така и никога не е бил огледан от органите на МВР. Това е било нужно да се стори в първите часове след сигнала на Ш./т.е. след 14.20 часа на 09.07.20г/, по-късно е безпредметно да се прави/тъй като автомобилът на И., ако е бил действително ударен, вече е възможно да е бил отремониран/. Ето защо и пред СРС, и тепърва- безпредметно е да се допуска С. или да се прави оглед на автомобила. Пропуснат е моментът за такъв оглед, в резултата на което АУАН е издаден на база твърденията само на Ш., няма други доказателства. В такъв случай СРС е следвало да съпостави думите на Ш. с думите на И./дума срещу дума на двете страни в спора/. Незнайно защо СРС дава пълен приоритет на думите на Ш./в АНП и пред самия СРС/, но не дава вяра на думите на самия И. и неговите свидетели. Например свид.Т. сочи, че И. в 13часа са били на българо-гръцката граница/говорил е тогава с тях/, но СРС без пояснения дава вяра на твърдението на Ш., че в 13часа те са паркирали в гаража си в [населено място].Освен това- в АУАН и НП се сочи, че е имало разпрямия между водачите и И. е напуснал, а според показанията на Ш.- И. му се усмихвали,помахали и потеглили, сякаш нищо не се е случило. Пред СРС доказателствата са разнопосочни, но преценени в съвкупност водят до извод, че нарушенията са недоказани. Стигайки до обратния извод, СРС е постановил незаконосъобразно решение.По тези доводи и НП е проц. и мат.незаконосъобразно- нарушенията не са доказани.

При този изход на спора, искането на касатора за разноски е основателно.той претендира 600лв с ДДС/500лв без ДДС/-платен адв.хонорар за кас.инстанция.Отвeтникът прави възражение за прекомерност, което К..състав намира за неоснователно/предвид фактическата и правна сложност на делото и проц.активност на касатора/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.07.21г на СРС, НО, 95ти състав, по жалба вх.№ 21045102/07.09.21г на И. Г. И. от [населено място]

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 20-4332-022031/14.12.20г на Началник група към Отдел”ПП”-СДВР.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на вътрешните работи да заплати на И. Г. И. от [населено място] сумата от 600лв/шестстотин лева/, представляваща разноски пред

касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: